

[Lewinsky.]

Kommissioner til Behandling af Sagen, og den er derefter blevet behandlet af enkelte særlig juridisk kyndige Folk. Efter at dette Arbejde var gjort, har nu det høje Folketing haft Sagen til Behandling siden 1924, og Lovforslaget har været fremsat af 3 forskellige Justitsministre. Med Hensyn til det første, der blev fremsat af Justitsminister Steincke, naaede Folketingsudvalget vistnok ikke til at afgive nogen Betænkning. Angaaende det Lovforslag, der blev fremsat af Justitsminister Rytter, foreligger der en Betænkning, der viser, med hvilken Energi og med hvilken Dygtighed, kan man vistnok godt sige, det paagældende Udvalg har arbejdet. Hvorledes Udvalget er gaaet ind i alle Enkeltheder, viser den Omstændighed, at Betænkningen indeholdt, saa vidt jeg husker, noget over 290 Ændringsforslag. Det nuværende Lovforslag har ogsaa været til grundig Behandling i Folketinget. Udvalget har stillet vistnok godt 100 Ændringsforslag. Man maa derfor nok kunne sige, at det Lovforslag, der her foreligger, er et Udtryk for baade det juridiske og det borgerlige Syn paa, hvorledes en Straffelov bør være.

Efter de udmærkede og saglige Indlæg, der nu er givet af saavel den højtærede Minister som af det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter), skal jeg ikke søge at konkurrere i Retning af at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal kun drage enkelte Spørgsmaal frem og derigennem udtrykke, hvorledes jeg ser paa det foreliggende Lovforslag. Jeg skal pege paa 4 forskellige Punkter.

Først skal jeg pege paa Bestemmelserne om betingede Straffedomme. Bestemmelserne herom er optaget i Lovforslaget i udvidet Form i Forhold til de hidtilgældende Bestemmelser. De betingede Straffedomme har nu 25 Aars Praksis bag sig; man maa da have kunnet danne sig et Skøn over, hvorledes de har virket, og jeg maa antage, at de har virket tilfredsstillende. Jeg ser ogsaa i de betingede Straffedomme en Vej frem mod det Maal, at det ikke gælder om at faa saa mange straffede Personer her i Landet som muligt, men tværtimod, at det er det heldigste og det bedste at faa saa faa straffede som muligt. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at man fortsætter ad denne Vej: de betingede Straffedomme.

Det næste Punkt, jeg skal omtale, er Ungdomsfængslet. Jeg er af den Overbevisning, at for saa vidt man kan faa den rette Mand til Ledelsen af dette Ungdomsfængsel — en Mand, der forstaar at indblæse den rette Aand i hele denne Institution, saa at

de unge bliver taget paa den rette Maade, idet man gennem forstaaende, opdragende Virksomhed søger at drage dem bort fra det Skraaplan, de er inde paa, og give dem Adgang til at blive nyttige Samfundsborgere —, da vil denne Institution kunne faa en overordentlig stor Betydning overfor hele Kriminaliteten. Men det gælder sikkert i allerhøjeste Grad om at faa den rette Mand til at lede denne Institution.

Det tredje Punkt, jeg skal nævne, og som saa at sige angaar den modsatte Grænse af Straffeloven, er Bestemmelsen om Internering af særlig samfundsfarlige Individer. Efter mit Skøn er Samfundet fuldt berettiget til at holde samfundsfarlige Individer afskaaret fra det Samfund, de ikke kan leve i; Samfundet er berettiget til at værne sig imod dem. Bestemmelsen om, at disse Individer paa ubestemt Tid, eventuelt for hele deres Liv, kan holdes indespærrede, er efter min Mening et berettiget Værn fra Samfundets Side overfor disse farlige Samfundsforbrydere.

Mellem disse Yderpunkter ligger saa den hele Række af forskellige Frihedsstraffe og Bødestrafte. Jeg har den Opfattelse, at den Frihed, der gennem disse Bestemmelser er givet Domstolene til, om jeg saa maa sige, i hver enkelt Sag at afveje de forskellige saavel sociale som individuelle Forhold, der bør tages i Betragtning, netop er den rigtige Vej at gaa. Det er en Tillid, der vises Domstolene fra Lovgivningsmagts Side, men det forekommer mig, at det er en Tillid, som man udmærket godt kan vise dem, og at det vistnok er den eneste rigtige Vej at gaa.

Ja, ud fra disse mine Betragtninger vil det forstaas, at jeg ser paa det foreliggende Lovforslag med Tilfredshed, betragter det som et Fremskridt, der giver os den for Tiden bedst mulige Afværgelse af et Straffelovforslag, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Villighed til at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Godskesen: Som den højtærede Justitsminister allerede har fremhævet, har det i lang Tid været et almindeligt Ønske blandt vort Lands Jurister at faa udarbejdet en ny Straffelov til Afløsning af Loven af 1866. Dette Ønske beroede nu ikke paa, at Loven af 1866 i og for sig var en daarlig Lov, tværtimod, det var en meget god Lov, udarbejdet af de bedste Kræfter, som paa den Tid stod til Raadighed. Men der har siden 1866, altsaa gennem to Menneskealdre, fundet en rivende Udvikling Sted, som har bevirket, at Livet er vokset op over Hovedet